

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7619/2022
13.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Зорана Хаџића, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Максић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Зрењанину, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж pp1 50/22 од 06.04.2022. године, у седници одржаној 13.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж pp1 50/22 од 06.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж pp1 50/22 од 06.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину Прр1 29/21 од 02.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд тужену обавезе да му исплати на име материјалне штете износе потраживања признатих Закључком о листи потраживања Привредног суда у Зрењанину Ст 157/2011 од 05.10.2011. године и то износ од 201.226,07 динара главног дуга, са законском затезном каматом од 05.10.2011. године до исплате, износ од 27.516,50 динара, по основу камате, са законском затезном каматом од 05.10.2011. године до исплате, износ од 15.180,00 динара по основу трошкова стечајног поступка, са каматом од 05.10.2011. године до исплате, трошкове састава приговора у износу од 12.000,00 динара и састава жалбе на решење којим је одбијен приговор у износу од 12.000,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара.

Виши суд у Зрењанину је пресудом Гж pp1 50/22 од 06.04.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужених и потврдио пресуду Основног суда у Зрењанину Прр 29/21 од 02.11.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за досуђивање трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужиоцу због неизвршења правноснажне судске одлуке у стечајном поступку вођеним против извршног дужника који у моменту отварања стечаја није имао већински друштвени односно државни капитал. Побийана одлука је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, о одговорности Републике Србије за накнаду материјалне штете настале због неизвршења правноснажних судских одлука, тако што Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизвршене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. У конкретном случају стечајни дужник нема већински друштвени односно државни капитал и не постоји узрочно последична веза између повреде права на суђење у разумном року и ненаплаћеног потраживања тужиоца.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 27.01.2021. године, а вредност предмета спора је 243.922,66 динара.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном

поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић